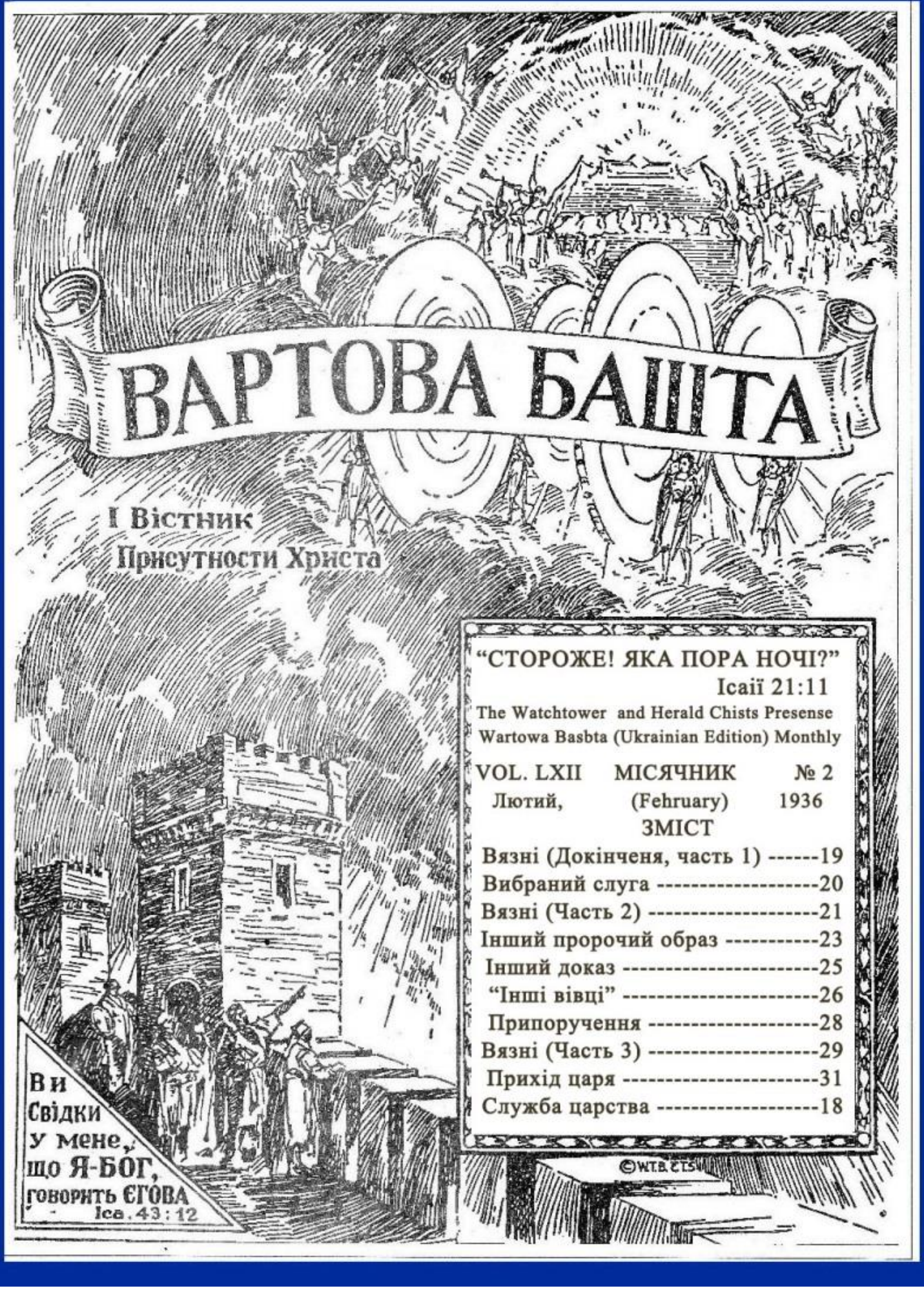

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Icaii 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 2

Лютий, (Fehruary) 1936

ЗМІСТ

Вязні (Докінчення, часть 1) -----	19
Вибраний слуга -----	20
Вязні (Часть 2) -----	21
Інший пророчий образ -----	23
Інший доказ -----	25
“Інші вівці” -----	26
Припоручення -----	28
Вязні (Часть 3) -----	29
Прихід царя -----	31
Служба царства -----	18

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Ica. 43:12

© WTB & TS

Published Monthly By
WATCH TOWEK BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERCH Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми”. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивисив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привілей є свідкувати про найвисшість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер почалося; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

СЛУЖБА ЦАРСТВА

Свідки Єгови й Йонадаби тепер мають привілей кооперуватись разом у виконуванні роботи царства на землі. Те царства є тут! Є ще багато практичної роботи до виконання. Всякі одиниці, котрі знаходяться вільними йти де-небудь в службу царства, котрі мають бажання мати участь в службі й котрі є готові працювати безумірковані години, котрі є в добрім здоров'ї, й, що найголовніше, котрі вповні посвячені Господу, нехай такі пишуть до сього бюра. У вашім листі ставте, чи ви є стенографер, тесляр, фермер, або який інший є ваш інтерес або заняття. Не дивіться за м'яким сідалом, але за місцем тяжкої праці. Се є нагода збудовлюваної роботи, а не лише знайдення місця насититись й спати. Одинока надія світа є царство Боже під Ісусом Христом. Ті посвячені Господу мусять тепер старатись показати іншим, як вони можуть отримати благословенства, які Господь має приготовлені

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він помішує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмково стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюра в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. Encland
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуємим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9. 1924. at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3. 1879.

для всіх тих, що люблять і служать Йому.

УВАГА ПРО ІМЕНА

Не раз, коли браття або сестри пишуть листи до Товариства, або коли присилають повідомлення на “Вартову Башту” або на “Золотий Вік”, то підписуються в українській мові. Если ім'я є знане, то ми легко можемо перенести його на англійські букви, але если нам ім'я не є знане, тоді ми можемо часом перенести те ім'я інакше чим одиниця приналежить до того імені, й чи те листи чи яка інша література, котра переходить через пошту, часом затратиться, й приходить клопіт. Отже всі браття як українські, так і браття інших язиків є прошені підписуватися англійськими буквами. Се ви будете робити задля вашого самого інтересу й задля застороги клопоту в поштовім дорученні листів і т. п. Всі читачі сього журналу є прошені так робити від тепер.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVII

Лютий, 1936

№ 2

ВЯЗНІ

(Продовження з послідного числа Вартової Башти)

(Докінчення, часть 1)

ПРИГАДАЙТЕ собі огненні проби, які прийшли на Божих людей в 1917 році з причини поведіння необачних, котрі відмовилися слухати слова Божого, а прийняли пораду самолюбних людей, і тоді завважте, як напрям взятий ними пасує словам слідуячого тексту, а іменно; “Безумні – за свої переступні дороги і за свої несправедливості караються”. (Псальма 107:17) Ті необачні говорять много своїми устами. (Приповісті 10:8) Вони відкидають мудрість і науку і не хочять слухати поради розумних. Їм звернено увагу на акт, що вони повинні відложити самолюбство і дальше перебувати в Божій організації, і що слово Боже так навчає. Вони відкинули науку Господню, і замість взяти правдивий напрям, вони дальше нарушували Божу організацію й перешкаджали в її роботі. Вони сперечались і змовилися з отвертими агентами організації Сатани виступити проти сих вірних одиниць. (Приповісті 1:7; 12:15; 20:3; 29:9) Сі необачні дальше перебувають в темряві, і по 1919 році не повернувши до Сиону, вони не вступили на святий шлях і не поступали з Божою організацією. Вони дальше бунтувалися і поступали безумною дорогою і осталися в темряві. Як се Писання кажуть, то вони були і є “необчними”, тому що вони кажуть в серці своїм “нема Бога”; себто, своїм напрямом ділання вони відкривають їх мотиву або стан серця й дальше зневажають і переступають слово Боже, а ставлять наперед мудрість людську, і неначе кажуть нема Бога. Вони не тримаються голови, Ісуса Христа, і не взяли собі Його за проводара, але вони вибрали собі людей за провідників і учителів, що противиться слову Божому. Вони обстоювали за своєю “особистою свободою”, що вдійсности значило, що вони бажали поступати після їх самолюбної волі. Радше чим бачити церкву в єдності й в дусі Христовім, то вони відділилися й спротивилися Божій організації. (Ефесян 4:3, 14–16). Їх переступом був бунт. Вони поповнили “гріх Самарії”, себто, почитали видимих проводарів і признавали, що вся правда слова Божого була доручена земному проводареві й що се вийшло з Бетелю. Той “золотий телець”, що знайшовся був у Бетелю замість царя Самарії, був дальше предметом поклонення. (Амоса 4:4; 8:14; 1 Царів 12:32) Се тут наводимо не із злої волі, але після Писання, то се повинність для

тих, що осталися вірними Господеві звернути увагу на таке беззаконня іншим одиницям, включаючи і необачних. – Ісаї 58:1; Езекиїла 18:21,23,30,31.

47 Під час світової війни навіть ті, що сталися пізніше вірним слугою клясою, не цілковито стали проти організації Сатани, включаючи політичну й комерційну часть її. Вони одважно не голосили Божої пімсти проти організації Сатани, але радше погодилися з нею, і задля їх неправедности, вони отримали кару, але, пізніше покликавши до Господа і покаювшись, їм прощено після Божого ласкавого слова. (Єремії 31:34; Ісаї 40:2; Псальма 103:3; Езекиїла 36:33; Захарії 3:9,10) Навіть ті, що сталися “вірним і розумним слугою”, під час того темного періоду, поступали немудрим шляхом, і трималися такої неправдивої науки як піраміди; що політичні сили сього світа є “висшими властями”; і таких річей, як “вироблення характера”, удаваної святости і подібних річей. Але Єгова був милосердний до тих, що покаялися і шукали знати Його і поступати Господньою дорогою. “Милосердем і правдою обмиваєсь гріх, і страх Господень одводить од зла”. – Приповісті 16:6

48 Ті, що дальше перебували в стані бунтівничім перейшли цілковито до організації Сатани, і всі такі мусять потерпіти знищення. “Душа їх одвертається від їжи, і вони приближались до воріт смертних”. (Псальма 107:18) Уперті не хотіли споживати духовий покарм із Господнього стола, тому що вони стали духово слабі і не могли оціняти сього. (Приповісті 1:7) Вони не бачили і не бачуть правдивих учителів, але взяли собі людей за учителів. (Ісаї 30:20) Хто не кормиться поживою приготованою для слугів Господніх, то навіть многі ті, що покаялися опісля й ті, що не покаялися, “приближилися до воріт смерті”. (1 Йоана 5:16) Ті, що дальше були бунтівниками не вступили на правдивий шлях святости. (Ісаї 35:8) Отже, каже Писання, “дурні мруть, не набравшись розуму”. (Приповісті 10:21) Такі одиниці не славлять ані не служать Господеві, і знаходяться в самих воротах смерті. Ті, що осталися в такому бунтівничім стані, померли, а інші, що зблудили з ними, покаялися опісля і знайшли милосердє. “Тоді благають Господа в своїй тісноті, і Він визволяє їх з біди їх”. (Псальма 107:19) “Як же не був я впокорений,

блукав я; тепер же споняю слово твоє.” (Псальма 119:67) Ті, що з причини їх карання пробудилися із їх оплаканого стану і кликали до Господа, ті отримали милосердя й поміч. Верш девятнадцятий, Псальми 107, є повторенням шестого й тринадцятого вершика тієї самої Псальми, а ріжниця є та, що шестий і тринадцятий верш говорять про річи минувші, а девятнадцятий верш говорить про теперішні, і так є показана провізія й милосердя для тих, що попалися в труднощі від коли Господь прийшов до храму. Навіть jeśli хтось з храму й попадеться в ту трудність, але коли він побачить се і покається і вернеться скоро до Господа, такий отримає милосердя.

49 Декотрі, що відвернулись на бік тому, що вони вповали на безумних, людських проводарів і шукали поради і потіхи від них, і коли вони побачили їх блуд, покаялись і кликали до Господа, то Господь вислухав їх, що було предсказано сими словами: “Посилає слово своє і вертає їм здоров’я, і спасає їх від домовини їх”. (Псальма 107:20) Сатана наставив сіти і закриті ями, у котрі безумні попадали, і там вони позістали, хіба що вони покаються і будуть кликати до Господа. Ті, що щиро шукають Господа отримують милосердя “милосердем і правдою обмиваєсь гріх, і страх Господень одводить од зла”. (Приповісті 16:6) “Помилуй мене, Господи! Бо я немочен; вилічи мене, Господи, бо стривожились кості мої”. (Псальма 6:2) “Господи Боже мій! До тебе кликав я, і ти вилічив мене”. (Псальма 30:2) Ті, що відвернуться від почитання сотворінь і звернуться цілковито до Господа і пильно будуть виконувати Його волю, отримують благословенства Господні, і тоді вони на правду будуть співати, як се написано: “Прославляй, душе моя, Господа, і не забудь усі добродійства його! Він прощає всі несправедливості твої, сціляє всі недуги твої”. – Пс. 103:2,3

50 Привилей і задача привернених є бути активними в проголошенні вістки Єгови іншим. “Нехай прославляють Господа за милість Його і за чудеса Його над синами людськими! Нехай принесуть жертву хвали, і піснями прославлять діла Його!” – Псальма 107:21,22

51 Ті навернені мусять бути активні в проголошенні хвалення Єгови і Його царства, що є їх повна посвята й служба до Єгови. (Жидів 13:15; Ісаї 12:4) Щоби бути духово здоровими, вони мусять бути заняті в службі Єгови і чинити се з довірею і з радістю, щоби інші могли почути і пізнати Єгову. Всі ці тексти святого Писання і всі факти добре знані як раз пасують до тих, що були колись в лінії до царства, і так можна бачити, що повисші тексти 107 Псальми відносяться до сплджених з духа, що є в лінії до царства, а не до великої громади. При сій точці в Псальмі 107 зміна взяла місце, як се будемо даліше бачити при дальшій розгляненню її.

ВИБРАНИЙ СЛУГА

52 Хотя й се правда, що Ісус Христос є і був выбра-

ним слугою Єгови від коли Він стався “причиною спасення вічного” (Жидів 5:9), однак пророцтво Ісаї 42:1 ясно здається відноситися до часу приходу Господа до храму чинити суд. В той то час Він став вибраним слугою Єгови одягнений в силу й власть, і зачав свою роботу суду. У пророцтві Ісаї Єгова заявив: “Я положив духа мого на ньому, і Він принесе народам суд”. (А.П.В.) Коли Господь посадив на престолі Ісуса Христа в 1914 році, тоді Він післяв Його царювати між ворогами, і в 1918 році Ісус явився в храмі чинити суд, і опісля всі народи були зібрані до Нього. (Маттея 25:31) Як се повисші Писання показують, в часі Його приходу до храму посвячені знайшлися у вязниці сатанської організації, і се включає тих, що пізніше сталися частю “лукавого слуги” і також тих, що сталися “вірним і розумним слугою” клясою. В той час організація Сатани навела велику темряву на землю й на людей. Много щирих одиниць знайшлися в неволі організації Сатани, і се Ісус Христос, вибраний слуга Єгови, отворив їм очі й привів їх до світла. До Ісуса Христа Єгова сказав: “Я дав тебе яко світло народам, щоби ти сліпим отворав очі, виводив вязнів з вязниці, а тих що сидять в темряві із темниці”. (Ісаї 42:5,7) Щоби “отворити очі сліпим”, то мусіла відбутися війна проти організації Сатани, тому що той лукавий не згодився би добровільно на щось, що отворило би людям очі до знання й правди, але противно, він сильно противиться всякій правді. Перед приходом Господа Ісуса до храму чинити суд в 1918 році очі вірних на землі були засліплені відносно многих річей, і се показано пророцтвом висказаним Мойсейом. (5 Мойсея 29:4) Се також вповні поперто фактами, як се ми бачимо тепер, що многие були засліплені до декотрих правд у святому Писанні. Се сталося по приході Господа Ісуса до храму, що вірний останок найперше зрозумів ім’я й заміри Єгови. Глибші річи слова Божого мали прийти до них по зібранню їх до храму, і від тоді лише ті, що їх очі були отворені й отримали признання від Бога і стали добровільно послушні, були навчені від Бога. – Гляди книжку *Єгова*, сторінка 265,266, *англ. видання*.

53 Коли вони були випроваджені із сатанської вязниці і введені у храм, із таких признаних був зложений “вірний і розумний слуга” кляса, і сій то клясі Господь припоручив своє свідоцтво, котре то свідоцтво вони мусять нести згідно з Божими приказами. Ісус Христос найперше отворив сліпі очі останкові, і тоді Він ужив останка доручувати свідоцтво і отворати сліпі очі іншим.

54 Се сталося під час світової війни, що Божі вірні люди були захоплені й поневолені організацією Сатани, і се сталося опісля, а іменно, в році 1919, що вони були увільнені. Слідуючі тексти здається відносяться до вірних одиниць, котрих Господь признав у своїм приході до храму, а іменно: “Та се нарід розбитий та розграблений; всі вони повязані (гріхами), мов у ямах підземних, мов закинені в темниці; за те ж і стали вони здобичею та й нема їм ви-

бавителя; вони забрані, а ні-кому сказати: Верни їх назад! А хто зміж вас прихилив до сього слух, вслуховувався та розміркував, що з того буде? Хто ж віддав Якова на спустошення, а Ізраїля в здобичу? Чи то ж не Господь, що проти Його ви грішили? Бо не хотіли вони ходити дорогами Його, не слухати закону Його”. – Ісаї 42:22–24

55 Се були ті діти Божі й поневолені організацією Сатани, що сиділи в темряві; і Єгова ужив свого вибраного слугу, Ісуса Христа, щоби випровадити їх із темниці. Вивівши їх із сього стану неволі, Єгова каже до сих вірних: “А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі, дав тобі ім’я: ти мій. Не лякайся, бо я з тобою; від сходу сонця приведу твоє насіння, позбіраю тебе від заходу. Півночі скажу: Оддай їх; а полудню: Не вдержуй; приведи сини мої здалека й дочки мої від окраїн землі, кожного, хто називається ім’ям моїм, кого я сотворив на славу мені, кого зобразував і устроїв. А мої свідки, – говорить Господь – ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се – я: Передо мною не було Бога, та й опісля не буде”. (Ісаї 43:1,5–7,10) Ось так Господь виразно указує на тих вязнів, що сталися Його свідками.

56 Перша громада вязнів, котра була випроваджена з неволі, була представлена через Мардохея й Наомі, і з котрих стався вірний слуга кляси, котрому Господь поручив інтереси царства на землі, і з котрих постали свідки Єгови. Сі були вязнями аж до 1919 року, коли то вони були увільнені Більшим Киром, Ісусом Христом, вибраним слугою Єгови; і

тоді ті увільнені сталися тим слугою. Мардохей і Наомі кляса не становлять всю клясу вязнів, бо є ще інші, яко ж написано, що весь світ лежить під владою лукавого. Пізнійше вийшла кляса представлена через Рут і Естер, і сих також ужив Більший Кир для випровадження людей із вязниці Вавилону. Вся ся робота мусить бути виконана перед Армагедоном, і всі вони, що не втічуть із Вавилону й не виратують своїх душ, будуть знищені з Вавилоном. (Єремія 51:6) Вибраний слуга Єгови, Ісус Христос, Більший Кир, зачавши своє правління, найперше викинув Сатану і його організацію з неба, і тоді Він увільнив вязнів на землі, про що написано є: “Так говорить Господь до помазанника свого Кира: Я підтримуватиму тебе за праву твою руку, щоб покорити тобі народи, й познімаю пояси з чересел у царів, щоб повідчинялись перед тобою брами й ворота не зачинались. Я підняв його на справедливість і зрівняю всі дороги перед ним. Він мій город збудує, й моїх полонян пустить на волю, та не за викуп і не за дари, – говорить Господь Саваот”. Ісаї 45:1,13

57 Фізичні факти показують поза всякий сумнів, що вірні були найперше увільнені й зроблені членами слуги кляси, і тепер робота поступає вперед, щоби отворити очі “великій громаді” і визволити їх із вязниці. Сі правди відкриті тепер Божим людям мусять значити, що цілковите знищення Вавилону уже близько, і що тепер вязні мусять утікати із своїм життям. Се є обов’язком свідків Єгови нести сі правди вязням, і сієї відвічальности вони не можуть оминати. Господь приказав се, і вони мусять бути послухними.

(Продовження слідує)

ВЯЗНІ

(Переложено з англійської “Вартової Башти”, з 15 вересня 1935 року)

“Щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити вязнів із вязниці, а сидячих у темряві – з темниці”. – Ісаї 42:7

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА виразно повідомив своїх людей, що ті річи, які Він перевів на натуральному Ізраїлі, були взірцем або типом на більші річи, що придуть на духового Ізраїля, а головню при кінці світа. Кінець сатанського світа, котрий не мав перешкоди, прийшов у 1914 році і тоді зачався “день Єгови”; і від того часу Єгова перевів події в сповнення свого пророцтва давно написаного, і многі з тих пророцтв сповнилися в меншій мірі на натуральному Ізраїлі, але тепер цілковито сповняються на духовім Ізраїлі. Єгова не старається о вязниці для увязнення переступників свого закона. Сатана має вязниці відносно своєї організації, і Бог не перешкаджає Сатані й його організації кидати у вязницю Божих вірних людей в деяких часах. Ув’язнення Божих вибраних людей натурального Ізраїля сатанською організацією представляло річи, які мали прийти пізнійше на Його вибраних людей, т. є., духового Ізраїля. Йосиф був чоловіком Божим і був кинутий

увязницю. (1 Мойсея 40:3,15) Відносно ув’язнення Йосифа є написано: “Післав перед ними чоловіка, проданого, як невольника, Йосифа. Кайданами сковали його ноги; життє його було в залізних путах. Аж поки сповнилось слово його; слово Господнє явило чистоту його”. – Псалма 105:17–19

2 Йосиф був типом на Ісуса Христа, і “зв’язання його ніг кайданами й залізом” представляло, що останні члени Христа будуть стримані або зв’язані або ув’язнені. У попереднім числі *Вартової Башти* були подані докази з святого Писання, що вірні послідователі Ісуса Христа були у вязниці зв’язані й поневолені, коли Ісус Христос явився в храмі в 1918 році.

з Тепер вернімося до 107 Псалми і завважмо, що двадцять третій вірш її зазначає, що дальше пророцтво відноситься до іншої кляси: “Ті, що в судах пускаються на море, на водах великих мають торгове діло”. (Псалма 107:23) Ізраїльтяни не були

мор'ями, але вони наймали інших людей, що були мор'ями, виконувати для них діло на морю. Єгова велів записати слідуєче пророцтво; “Зебулон сидить над морем, судна знай вітає; його слуги пробувати будуть і в Сидоні”. (1 Мойсея 49:13) “Галаад живе собі тихо за Йорданню, а Данові чого боятись із кораблями? А й Ассер опочиває ув морськім затоці”. (Суддів 5:17) “Побудував цар Соломон і кораблі в Асіонгабері, коло Елота, на березі Червоного моря в Едом-землі. І послав Тирам на тих кораблях своїх підданих мореходів, що з морем обізнані були, вкупі з підданими Соломоновими, і прибули вони в Офир, і взяли звідти золота чотириста й двадцять талантів, і привезли до царя Соломона”. (1 Царів 9:26–28) “Йосафат побудував був і кораблі на морі, щоб ходити в Офир і привозити золото; та вони не дійшли, бо порозбивались ув Ізійон-Габері. Казав тоді Охозія Ахабенко Йосафатові: Нехай мої люди з твоїми людьми плывуть на кораблях, Йосафат же не схотів”. (1 Царів 22:49,50) Се здається був кінець ізраїльській торгівлі.

4 Коли Йона пійшов до Яфи, то корабель на котрім він їхав не був під руковоцтвом ізраїльтянів, але поганів, котрі пізнали Єгову від Йони. (Йони 1:5,6) Ся часть пророцтва Псалми 107 відносно тих, “що в суднах пускаються на море”, здається відноситься до інших людей чим до духових ізраїльтянів, а ті “торгують” за духових ізраїльтянів. Тут здається є представлена нинішня велика громада або кляса Йонадабів, що виконують “торгове діло”. Вони не є помазаними свідками Єгови, “взяті яко нарід для Його імя”, але вони є тими, що були заняті торговим ділом на морю, що співтоваришили з людьми відчуженими від Бога і виконували їх власне діло разом із іншими первотинами сатанської організації, і на сих то водах оперує організація Сатани. Сими то “великими водами” (Єремії 51:13) є люди відчужені від Бога. – Одкриття 17:15

5 Прийшов час, коли люди доброї волі пізнають щось про заміри Єгови й Його могутні діла. Сю інформацію вони отримують від свідків, котрих Єгова посилає голосити вість царства. “Вони бачать діла Господні і чудесні творива його в глибині”. (Псалма 107:24) Ті, що бажають учитися, бачуть діла Єгови виконані через Його вірних свідків у проповідуванню євангелії царства Божого і що вони виконують серед дуже лихих обставинів. Їх серця є прихильні до свідків Єгови, і через се вони стали по стороні Єгови. Пізніше вони побачуть чудові діла Божі виконані в битві Армагедоні, а се впаде велике горе на всяке “море”, т. є., на всіх людей відчужених, від Бога. “Чудесні творива Його в глибині” – се Його присуди виконані Ісусом Христом на великім “левиятані”, що ходить між людьми, що були відчужені від Бога. “В той час покарає Господь мечем своїм тяжким, великим, потужним левиятана, що просто мчить, як і левиятана, що в’ється, і уб’є потвору морську”. — Ісаї 27:1

6 В Армагедоні Єгова цілковито знищить тих, що переслідували Його людей, котрі були вірними у не-

сеню свідоцтва про Його ім’я, та в той самий час Він береже й охороняє своїх вірних, і також тих, що пильно шукають смирности й справедливости. Се – деякі із Його чудних діл у морю”. – Неємії 9:11; Псалма 65:15

7 Люди відчужені від Бога вельми налякаються коли Єгова возьме у свої руки керму великої битви. “Рече він, і буйний вітер знявся, що високо підносить філі”. (Псалма 107:25) Се Єгова, що дасть приказ розпочати велику битву, так як і Він післав бурю проти корабля, у котрім знаходився Йоя. “Господь же послав на море велику бурю, і постала на морі лиха хуртовина, так що кораблеві приходилось розбитись”. (Йони 1:4) Ціла організація Сатани зрозуміє тоді, що Єгова дав почин великій хуртовині. “Так говорить Господь: Се я підійму проти Вавилону й живущих поперед його противників моїх бурний вітер”. (Єремії 51:1) Сатанська організація на землі тепер могутча в очах людей а головно в очах великих купців побачить, що її кораблі потонуть у глибині знищення. “І промов до Тиру, що оселився в затоках морських, що торгує з народами по многих островах: Так говорить Господь Бог: Тире! Ти мовляєш: Я звершена краса! Та на великі води завели тебе гребці твої; східний вітер розбі’є тебе посеред моря”. – Езекиїла 27:3,26

8 Філі морські представляють людей, котрих Сатана відчужив від Бога, і вони знайдуться у великім переполосі, коли Господь зачне велику битву. Тоді настане такий великий переполох, якого люди не знали ніколи. “Кидає ними під небо, провалює їх в безодню, в біді душа їх мліє. (Псалма 107:26) Усі клопоти на землі спричинені людьми або дияволами будуть нічим в порівнянні з Армагедоном. Тоді люди землі знайдуться в руках Єгової хуртовини. (Йони 1:11) Але що станеться із тими, що “в суднах пускаються на море”, себто, Йонадабами? “В біді душа їх мліє”. Коли вони побачуть, яке страшне знищення принесе Армагедон, тоді ті, що переживуть його ослабнуть від страху того знищення. “Мотаються, хилляються, як чоловік п’яний, поникла вся мудрість їх”. (Псалма 107:27) Тоді Йонадаби зрозуміють як порожня й безвартісна є вся мудрість сього світа. Вони пізнають, що вони ніколи не мали мудрости поки вони не стали по стороні Єгови, і що та мудрість тоді отримана прийшла із виш. Вони тоді вповні зрозуміють, що чоловік цілковито є немочний і не може нічого зробити без Господа. Вони побачуть, що всяка мудрість і всі пляни людські цілковито пропадуть на віки в тій страшній хуртовині, що скарає всю землю.

9 Навіть сьогодні велика громада приходить до пізнання правди, що Єгова є їх єдиною силою; а се буде можна лучше бачити і оціняти в Армагедоні. “Тоді до Господа вони у своїй тісноті взивають, і Він виводить їх з біди їх”. Тепер вони кличуть до Єгови, і вони будуть дальше кликати до Нього, коли та велика буря приближається і під час тієї бурі. Вони отримали їх поучення від свідків Єгови, що мало б бути доказом для них, що вони не є помаза-

ними свідками Єгови. – Псальма 107:28

10 Коли вони побачуть, що їх одиноким средством спасення є в руках Бога Єгови через Ісуса Христа, тоді вони будуть широко кликати до Єгови. В Армагедоні і серед великої бурі вони будуть вповати на Велику Скалу, Бога Єгову, і на Його могутнього Каміня, Ісуса Христа, царя, і будуть кликати, щоб їм схоронитись й спастись. Йона здається представляє свідків Єгови, а моряки, що кермували кораблем, представляли велику громаду або Йонадабів: “Але ті люди силкувалися добитись до берега, та се їм не вдалось, бо море не переставало яриться проти них. Тоді покликали вони до Господа й мовляли: Просимо тебе, Господи! Не дай нам згинутися за життя цього чоловіка, й не винуй нас, наче б ми безвинно кров пролили; ти бо, Господи, вчинив, що тобі сподобалось”. – Йони 1:13,14

11 Єгова дав своє слово, що ті Йонадаби, що тепер шукають смиренності й справедливості, можуть бути схоронені під час великої бурі. Після слів пророка, то “він (Єгова) виводить їх з біди їх”. Йонадаби є щирі в їх посвяті до Єгови; інакше Він не вислухавби їх і не визволив би їх із великої бурі. Та гіпокритична товпа “християнства” є також великою громадою, але їх голосу Бог не вислухає. Сі гіпокрити відмовляються тепер слухати свідчення, яке свідки Єгови приносять їм, і Бог не буде зважати на їх плач в Армагедоні. “Тоді кликатимуть мене, – та не озвуся; з досвітку шукати будуть, – та не найдуть мене. За те, що знання ви зненавиділи й страху Божого не прийняли, що не схотіли слухати моєї ради, погордували докорами моїми”. – Приповісті 1:28–30

12 Коли велика буря цілковито завалить організацію Сатани, тоді настане тишина. “Він переміняє хуртовину на тишину, і філі втихомирилися”. (Псальма 107:29) Єгова дасть своєму Польовому Маршалкові закінчити війну; і тоді тишина настане. “І тоді бурливі філі утихнуть”. (*Роттердам*) Се зазначить кінець пімсти Єгови і цілковите знищення видимої організації Сатани. “Кораблі Тирські”, що служать жорстоким первотинам торговельним, і їм подібним самолюбним інтересам, тоді всі цілковито будуть спустошені. “О, ридайте, кораблі Тирські, бо спустошена ваша твердиня!” – Ісаї 23:1,14

13 Армагедон буде так страшним, що його не можна описати людськими словами, і всі, що переживуть його, будуть радуватися: “І вони радіють, що стає тихо, до бажаної пристані він їх приводить”. (Псальма 107:30) Йонадаби, котрі колись були в'язнями організації Сатани, але котрі утекли із неї і бачили знищення лукавої організації і оправдання Єгового ім'я, будуть тоді радуватися й співатимуть: “Слава на вишинах Богу, а на землі спокій, – між людьми благоволення” – Луки 2:14

14 Сі будуть мати бажане убіжище спочинку, і Єгова запровадить їх до того убіжища. Та нім Армагедон вибухне в повній своїй лютої, то громада Йонадабів мусить вийти на дорогу до того убі-

жища, о яке Бог постарався для них, і се вони мусять зробити, ставши безвиїмково по стороні Єгови. Їх подорож зачалась на розбурханім морю безбожних людей, і, у вічу опозиції, вони йдуть вперед, щоби дістатись до безпечного місця. Лише Єгова, рукою Ісуса Христа, може перепроводити їх живими через бурю до їх бажаної пристані. Ради “вибраних” Єгова вкоротив те горе, котре зачалось в 1914 році, щоби помочі дати свідоцтво народам, щоби люди доброї волі, з котрих складається велика громада, могли бути зібрані і приведені до їх бажаної пристані. Будучи приведені до бажаної пристані, Йонадаби і всі члени Божої організації співають: “Нехай прославляють Господа за милість Його і за чудеса Його для синів людських”. (Псальма 107:31) Моряки на кораблі з Йоною принесли жертву хвалення Єгові в часі бурі. Се здається говорить, що по Армагедоні ті, що переживуть те велике горе, будуть голосити до всіх тих, що воскреснуть, про чудеса Єгови і Його діла.

15 Йонадаби, велика громада, мусять хвалити й служити Єгові тепер і протягом Армагедону й опісля. “Нехай прославляють Господа за милість Його і за чудеса Його для синів людських”. – Псальма 107:32

16 Вони прославляють Його тепер, тому що вірою вони бачуть прихід чудових і дивовижних діл Єгови і що се оправдає Його святе ім'я. По Армагедоні вони мусять йти шляхом до Сиону, і як вони будуть йти, вони будуть співати хвалення Єгови для тих людей, що тоді пробудяться із мертвих. В останній частині цього тридцять другого вершика, після перекладу *Роттердама*, є сказано: “І в раді старших нехай хвалять його!”, себто, в громаді свідків Єгови. Інші Писання показують, що деякі свідки Єгови будуть на землі ще по Армагедоні, і сі є заключені між старшими, про котрих описується в Відкритті 4:4. По Армагедоні велика громада або громада Йонадабів буде далі співати хвалення Єгови разом із свідками Єгови на землі, і по тім, як свідки Єгови будуть усунені із землі, велика громада буде співати хвалення Єгови і пісні про визволення. Його хвалення будуть лунати по віки по цілій землі.

ІНШИЙ ПРОРОЧИЙ ОБРАЗ

17 Тепер Псальма 107 звертає увагу на час приходу Господа до храму чинити суд: “Він обертає ріки в пустиню, і жерела водні в суходіл”. (Псальма 107:33) Суд зачався від дому Божого, коли Ісус Христос появився в храмі в славі й силі. (1 Петра 4:17) Через довгий час “християнство” називало себе домом Божим і вважало себе за жерело правди для користи людей. Та з початком суду, “християнство” сталося сухим місцем. “Християнство” з початку було плідним, але відпало від Бога до Диявола, і сталося цілковито пустим: “Плодовиту землю – в соляний степ, за злобу живущих там”. – Псальма 107:34

18 Сі слова сильно описують як “християнство” сталося неплідним і що воно не приносить жадної річі для Господньої слави. Господь уже виповів свій присуд проти “християнства”, котре сталося неплідним, і також проти “лукавого слуги” або “чоловіка гріха” кляси, і вони сталися неначе сіль або безплідна пустиня. Єгова посилає в їх землю голод почути слово Боже. Для таких Бог не відкриває своїх замірів, і Його пророцтв вони не розуміють. Сьогоднішні факти попирають сі заключення. Ані “християнство” ані “лукавий слуга” кляса не мають жадного вирозуміння пророцтва, і вони не хочуть зробити щирого змагання зрозуміти його. “Лукавий слуга” кляса заперечує, що Господь прийшов до храму і насміхаються із сього, і вони не мають вирозуміння інших пророцтв, котрі Господь відкриває тепер. Так і річ мається із всім духовенством “християнства”.

19 Останкові тепер дозволено бачити й оціняти замір Єгови. Під час світової війни обставини останка свідків Єгови були рівно ж безплідні, тому що організація Сатани переслідувала їх. Бог вивів їх із обставин сієї пустині й перемінив їх стан у радість і повний плід. “Він обертає й пустиню в озера водисті, і суходіл в жерела водні”. – Псалма 107:35

20 Вірні свідки Єгови на землі сталися жерелом Господнім, звідки виходить вода життя для людей, що є прагнущі. Сьогодні земні обставини вірного останка подібні до “озера”, або до прекрасних водних жерел. У сім відсвіжаючій стані живе останок тепер. “І поселяє там голодних, і закладають оселю”. – Псалма 107:36

21 Там перебувають ті вірні одиниці останка, яко Божий знаряд, котрому Він дозволив покласти основи землі. (Ісаї 51:16) Сі вірні свідки Єгови тепер перебувають у службі євангелії царства в організації Сион, і звідси вони ніколи не будуть викинуті Дияволом або його лукавими слугами. Бог поклав свою руку на них, і вони взяли собі Єгову за свою пристань і свій страх.

22 Вірний останок не дармує, але далі виконує свою роботу пильно. “Засівають поля, насаджують виноградники, котрі видають овочі і плоди”. (Псалма 107:37) Сі овочі царства, котрими Бог через Ісуса Христа так щедро благословив їх, вірний останок вірно й радісно несе іншим, щоби ім’я Єгови було знане між людьми. (Матея 21:43) У своїй приході до храму Господь Ісус знайшов вірними тих, з котрих складається “вірний слуга” кляса, будучи далі активним в послушенстві до приказів Господніх. Вони отримали блаженний привилей нести овочі царства іншим, що були введені в кошару, і сим чином число слуги кляси збільшилося. “Він благословить їх, і вони вельми розмножуються; і скота дає їм немало”. – Псалма 107:38

23 Се значить, що вони несли овочі царства до кляси представленої через Рут і Естер, котра отримала вістку і з ласки Божої стала частиною Сиону. Рут і Естер кляса були також вязнем в організації Сатани, чи то в церковній системі чи поза систе-

мою, тому що Сатана запанував над нею і тримав її в неволі. Однак коли вона почула правду, вона прийняла її, і була приведена в Сион і в Божу велику організацію. Вірний останок далі несе овочі царства іншим, і в сій роботі Бог “і скота дає їм немало”. “Скот” – се средство для виконання Господньої роботи і представляє живі як і неживі посудини або знаряди. Ті неживі средства – се перевозові знаряди, транскрипційні машини, голосо-апарати, фонографи, і тим подібні річі для несення свідоцтва правди людям, а живі річі – се Йонадаби, котрі дають поміч у несенні вістки. Вони самі слухають вістки і помагають проголошувати її. (Одкриття 22:17) Тепер число в проголошенні слави Єгови не зменшиться але збільшиться.

24 Час великої неволі на Божий нарід був прийшов в часі світової війни, і пророка Псалма указує на той час. “Часами стає їх менше, і вони хиляться від неволі, горя і нещастя”. (Псалма 107:39) Після *Уповаженої Версії* виглядало б, що тут є зазначений інший період неволі, який прийде на останок, але інші Писання вказують, що се неправда, тому що обіцяно є, що “жезло беззаконня не спочине на долі праведних”. (Псалма 125:3) Бог обіцяв, що останок буде розвиватися під провідництвом їх Учителів, Єгови і Ісуса Христа, і будуть перебувати у великій мирі й радуватися. Після іншого перекладу те слово “часами” не знаходиться в тім тексті: “Вони були принижені й стало їх менше через гнет, нещастя й смуток”. (*Роттердам*) “Вони були принижені й їх стало менше задля гнету, нещастя й смутку”. (*Лісар*) Події, які перейшли під час світової війни, пасують як раз до сього пророчого опису, і тому той текст мусить відноситися до того часу. Коли Божі люди були пригноблені, многі із них відпали, і через се число їх зменшилось. В той самий час в лінії до царства були “вибрані старші”, котрі сталися беззаконними і сталися “лукавим слугою” клясою, і сі, разом з строгим і жорстоким духовенством, і також всіма проводарями “християнства” стали на суд. Всі такі горді одиниці у Писаннях є названі “князями”, про котрих пророцтво говорить: “Він кидає сором на князів і велить їм блукати в безлюдді”. – Псалма 107:40

25 Вони сталися подібні до відпущального козла, котрий був випроваджений в пустиню. (3 Мойсея 16:8, 20–22) Вони тут згадані, щоби порівняти їх із вірним останком. “За се як говорить Господь, Бог Ізраїлів: Я сказав був: Дім твій і дім отця твого буде служити перед лицем моїм по віки; та тепер говорить Господь: Не так воно буде; бо я прославлю тих, що мене будуть прославляти, а хто мене зневажає, того соромитиму. Настане час, що відсічу руку твою і руку дому вітця твого, так, що в твоїй родині не буде старця”. (1 Самуїла 2:30,31) У тім остаточнім горі такі не знайдуть способу утечи. – Єремії 25:33–36

26 Слова Ісуса відносяться до останка: “Блаженні вбогі духом, бо їх царство небесне”. (Маттея 5:3)

Вони є вбогі духом і не думають високо про себе, і цілковито вповають на Господа. Такі упокорюють себе під могутчу руку Божу, і про них написано є: “Бідного він з нужди видвигає, і роди його, як стадо, розмножує”. (Псалма 107:41) Сей текст відноситься до того часу, коли вірні були випроваджені з неволі й горя під час світової війни. Се було потім часі, що Бог помножив їх, т. є., побільшив “вірного слугу” клясу. В часі приходу Христа до храму чинити суд “вірний і розумний слуга” кляса складався лише із тих, що були представлені через Мардохея і Ноему, і сі вірні одиниці мали привилей нести вість царства до Руті й Естер кляси, котрі також були введені в Божу родину на землі й стались частю Божого стада під Ісусом Христом. Тепер в сих останніх часах велика громада, Йонадаби, про котрих Ісус згадує як вівці з “іншої кошари”, є запрошені й взяті в “колесницю” й запроваджені в організацію або стадо Боже.

27 В порівнянні, то дуже мало людей бачать і оціняють Боже ділання взглядом Його людей в теперішнім часі, а ті що бачуть, се ті, що люблять справедливість і ненавидять беззаконність. “Щирі серцем побачать се і звеселяться, і всяка несправедливість заціпить уста свої”. (Псалма 107:42) Між сими є заключені перше ті одиниці, що були приведені під ризи справедливості, т. є., вірний останок, а пізнійше ті, що вірують в Господа Ісуса Христа і посвятилися Богу на Його службу і виконують її радісно і з подякою. Мудрий чоловік є той, що покійно шукає знати Єгову і бути цілковито послухним Його заповідям і виконувати їх поспішно. “Хто мудрий, той замітить ті речі, і нехай зрозуміють милості Господні”. – Псалма 107:43

28 Такі розумні одиниці вважають на провідництво Господнє і радо сповняють Його прикази так скоро, як Він почує і зрозуміє їх. Свідки Єгови взяли сей напрям; так і велика громада або Йонадаби мусять бачити і оціняти Господнє провідіння до них, і вони радуються і пильно служать Єгові, “день і ніч”, т. є., всякого часу. Отже 107 Псалма відкриває, що згадані в ній вязні є найперше останок, а потім Естер і Рут громада, а відтак ті, що становлять велику громаду. Сі, що становлять Божу організацію, всі лучаться разом, щоби прославити й служити Єгові, тому що вони розуміють і оціняють доброту й ласку Всевишнього.

ІНШИЙ ДОКАЗ

29 Єгова записав свої пророцтва в різних місцях Біблії, і коли над ними застановитися разом, то можна ясно бачити, що кожде із них попирає або підтримує одно друге. У 142 Псалмі написано є, що Давид кликав до Єгови, і в молитві він сказав: “Виведи з темниці душу мою, да прославлю ім’я твоє! Праведні обступлять мене, коли явиш мені милість твою”. – Псалма 142:7

30 Заввага книгара в сій Псалмі звучить: “Научна (повчальна Псалма) пісня Давидова, як був в печері”. Очевидно ся Псалма відноситься до часу,

коли Саул старався знищити Давида і Давид сховався в печері. (1 Сам. 23:24–29; 24:1–3) Та Бог випровадив Давида із тієї печері, котра була вязницею або темницею. В той час Давид представляв Христа Ісуса, включаючи членів Його тіла, а головно членів “ніг” Його, котрі становлять останок Божих людей на землі. Ісус говорив про своїх членів як про своє тіло, неначе вони були частю Його самого. Саул представляв товпу невірною “Християнства”, включаючи “чоловіка гріха” клясу, “сина погібелі”, усі котрі є невірні привилею служити Єгові й Його царстві. Господь предсказав, що “християнство”, яко агенти Сатани, будуть кидати Його вірного останка у вязницю. (Одкриття 2:10) Сі Писання доказують поза всякий сумнів, що Божі вірні люди, коли знаходяться у вязниці, тоді кличуть до Господа о визволення. Се було під час світової війни, коли то вірні знайшлися в стані вязниці, і в той час пророцтво 142 Псалми підносилося до вірного останка. “Голосом моїм взиваю до Господа, голосом моїм до Господа молюся. Виллю перед ним жаль мій, виявлю перед ним тісноту мою. Як дух мій знемігся в мене, то знав ти стежку мою. На дорозі, де ходив я, заставили тайно сіла на мене. Гляну правобіч мене, та й бачу: нема нікого, хто б пізнав мене; нема жадного притулку для мене, ніхто не дбає про душу мою. До тебе взивав я, Господи, кажучи: Ти моє прибіжище, моя доля в країні живих! Зглянься на поклик мій, бо я вельми знемігся; спаси мене від гонителів моїх, вони бо надто сильні для мене”. (Псалма 142:1–6) Єремія пророк був вірний слуга Божий, і він також був увязнений; і в сім він представляв Божих вірних людей на землі протягом темного періоду світової війни. – Єремії 32:2,8,12; 33:1; 37:4,21

31 Давидова молитва до Бога в сій Псалмі була: “Виведи з темниці душу мою, да прославлю ім’я твоє!” Бог почув його молитву і вивів Давида із неволі або вязниці, і він був помазаний на царя ізраїльського. Великий позатипічний Давид, Ісус Христос, був помазаний на царя, а опісля посаджений на престолі в 1918 році. Він прийшов до храму чинити суд. Опісля Божі люди були введені в храм, і там вони прославляють ім’я Єгови і Його царя, а їх хвалення і активність зачались головно в році 1919. Ті, що піддалися Давидові і прийняли його за свого царя, показали їх віру в Божу обітницю дану Ізраїлеві. (1 Мойсея 49:10) За їх віру вони були почислені за праведних. “Вірний і розумний слуга” кляса пережила рішачу пробу в храмі, сталась частю Божої організації, і була вислана Господом прославляти Єгову, і тоді сповнились слова пророка на них висказані в 142 Псалмі, в семім вершику: “Праведні обступлять мене”. Ставши пильними і послухними від того часу в несенню Його вістки євангелії царства іншим, вірний слуга кляса була обступлена тими, котрих представляла Рут і Естер. Сі почули вість і були приведені під ризи справедливості, будучи зібрані до Більшого Давида, і вони витали Його, великого Царя. “І ті, що да-

леко живуть, приходитимуть помагати при будові храму Господнього й визнаєте, що мене послав Господь сил небесних до вас; і станеться те, коли широко слухатимете голосу Господа, Бога вашого”. (Захарії 6:15) (Гляди *Приготування*, сторінки 105,106) Пізніше прийшли Йонадаби, з котрих складається “велика громада”, і вони також вхопились поли Його, т. є., Ісуса Христа, і прилучились до правдивих Юдеїв. (Захарії 8:20–23) Ось так праведні обступили початкового вірного останка, з якого складається початковий “вірний і розумний слуга” кляси.

32 По темнім періоді світової війни Божі люди мали великий успіх, з Його ласки. “Бо Господь добродій твій”, сказав Давид. Очевидно се визволення вірних із вязниці, і схоронення їх і побільшення привилеїв служити Єгови. Сі факти показують, що по 1919 році Бог сповнив сю часть пророцтва для своїх вірних свідків на землі. “Вернись, душе моя, до спокою твого! Бо Господь добродій твій. Ти бо спас душу мою від смерти, очи мої від сліз, ногу мою від пропасті. Буду ходити перед Гоеподом в країні живих”. (Псалма 116:7–9) “Зглянься ж, дай відповідь, Господи Боже мій! Просвіти очі мої, щоб я не заснув смертю. Щоб не сказав ворог мій: Я подужав його. Щоб не зраділи гонителі мої, коли захитаюсь. Я же вповаю на доброту твою; серце моє нехай зрадується спасенням твоїм. Співатиму Господеві, він бо сотворив добро мені”. (Псалма 13:3–5) “Твори милість слугі твому, і буду жити і слово твоє хоронити! Отвори очі мої, і побачу дива закону твого! Я сторонній на землі, не крий від мене заповідей твоїх!” (Псалма 119:17–19) “Випровадив мене на простір (із вязниці), і визволив, бо впობав мене”. – Псалма 18:19,20

33 Позаяк Псалма 146 говорить про вязнів, то буде на місці застановитись над нею. Ся Псалма є хвалення Бога і тому останок Єгови співає її. “Щасливий той, кому дає поміч Бог Якова, в кого надія на Господа Бога його!” (Псалма 146:5) Хто так співає, той не вповас на політичних володарів сього світа, ані на жадну організацію сього світа, як на “висші влади” або якого іншого чоловіка. (Гляди верш 3.) Вони славлять Єгову, а не жадного земного володаря. Радісна пісня звучить “Щасливий той”. (Верш 5) “Що сотворив небо і землю, море, і все, що в йому; що стереже вірність по віки”. (Верш 6) Досвідчення останка по 1919 році як раз пасують пророчій пісні, а іменно: “Творить правосуддє пригнобленим, дає хліба голодним. Господь вязнів визволяє”. – Псалма 146:7

34 Протягом світової війни Божі люди були у вязниці або полонені і були голодні духової поживи й просвітлення, і Бог дав їм се просвітлення. Се було тоді, що вони голодували й були прагнуші й душа їх внивала. (Гляди Псалма 107:5–9.) Почувши крик вірних одиниць, що пізніше стали “вірним і правдивим слугою”, Єгова говорить про нього до лукавого слуги: “Тим то й говорить Господь Бог:

Слуги мої їстимуть, ви ж будете голодувати, слуги мої будуть пити, а вас буде мучити спрага. Раби мої будуть веселі, а вас побиватиме сором”. (Ісаї 65:13) По 1922 році кляси, представлена через Естер і Рут, була визволена з Вавилону, себто, з стану вязниці, і сталась частью “вірного і розумного слуги” кляси, і ся кляса також була введена у винницю Господню. (Маттея 20:1–8; гляди *Варшову Башту* 1926 рік, сторінки 339–345) Про тих, що знайшлися в лінії до царства і в неволі організації Сатани, Бог каже: “Одиноким дає Бог жити вкупі в одній домівці, закованих виводить на волю до щастя; ворохобникам же дає місце в пустині”. (Ісаї 68:6) Тут є показана різниця між вірними а лукавими. (Ісаї 24:21,22) Опісля Йонадаби були увільнені, щоб вони могли прилучитися до колесниці Егуя. Відтак наступає співання “Псалми Аллилуя” через Сион і всіх тих, що прилучилися до Божої організації.

35 Сатана, Диявол се той, що спричиняє увязнення Божих людей. Єгова є милосердний до тих, що радісно посвячують себе Йому! “Бо Господь знов гляне ласкаво, знов приверне любов свою до Ізраїля; й оселить їх на землі їх рідній; прилучаться до них чужоземці, й пристануть до Якового дому”. (Ісаї 14:1) В сім тексті “Яків” стоїть за останка, а Йонадаби прилучилися до Божої організації, йдучи в парі з останком. В Ісаї 14:4 Сатана є названий як “цар вавилонський”, “гнобитель”, і тоді каже пророк про Диявола: “Що в пустиню обернув світ, його міста побурив, полонянам не давав вертатись в домівку?” – Ісаї 14:17

36 Сатана і його організація на землі, з причини війни і рабунку, зробили часть поверхності землі буквально пустинею, і буквально знищили міста, включаючи Єрусалим, і символічні міста, що значить Божу посвячену організацію на землі, представлену через Єрусалим; і більшість сього було доконано під час світової війни. (Гляди Захарії 14:2) Сатана не відчиняє вязниць, щоби увільнити вязнів. Жадній части організації Сатани не можна завдячувати за увільнення Божих людей в 1919 році. Єгова увільнив їх з вязниці, і всяка подяка і честь належитьсЯ Йому. Тим увільненим дозволено служити і хвалити Єгову, і коли Йонадаби почули свідоцтво помазаної кляси, тоді вони прилучилися до організації Єгови і беруть участь в піснях Його хвалення. Опісля, як се ясно факти показують, Єгова, через свого вибраного слугу, випровадив вязнів із вязниці. (Ісаї 42:6,7) Ся робота увільнення вязнів була доконана в часі суперечности або боротьби, коли Диявол упирався всією своєю силою; і через се Єгова дав поміч своєму “вірному слугі” кляси, охороняючи й заступаючи його у тіні своєї руки, щоби той вірний слуга міг поступати з роботою, яку Він приписав йому виконувати.

“ІНШІ ВІВІЦІ”

37 Ради свого святого ім’я Єгова спас тих, що чесно, широко й пильно шукали Його. Таким одиницям

Він приніс спасення через свого вибраного слугу Ісуса Христа. Коли вірні послідувачі Ісуса Христа були введені в храм і зроблені частию Божої царської організації, тоді вони також сталися частию “вбраного слуги” і вони до певного степеня беруть участь в роботі проповідування спасення для інших. Ся часть виконана ними—се несення життя—підтримуючих овочів Божого царства для тих, що мають уха до слухання, щоби ті, що чують сю вість, могли дістати нагоду спастися. До свого вибраного слуги Єгова каже: “Щоб вязням сказати: Виходьте на волю, а тим, що в темряві: Ійдіте на світло. Пастимуться при дорогах; по всіх узгір'ях будуть пасовища їх”. (Ісаї 49:9) Хто се ті вязні згадані в сім тексті? Тим, що слово “вязні” є у мно- гім числі, то очевидно воно відноситься до більше чим одної кляси.

38 Те пророцтво тут представляє, що Ісус Христос промовляє. “Слухайте мене острови, вважайте, далекі народи”. (Ісаї 49:1) Часом острови є ужиті представити менші морські купці, щоби зробити порівняння з великими морськими торговцями. (Ісаї 23:2,6; Еєкіїла 15,18; 27:3,6,7) Для таких Єгова відплатиться по справедливості і вони утечуть геть. (Ісаї 59:18; Одкриття 16:20) Але є ще інші острови, що представляють шукаючих Господа й що бажають справедливого правління. У світі є законні торговці, що несвідомо попирають організацію Сатани, але котрих серце не є в гармонії із лукавством тієї організації. Вони є представлені через острови, а такі “острови” шукають закону Божого. (Ісаї 42:4) Вони мають знання і до певної міри віру в Ісуса Христа, і про них написано є, що “вони чекають на Єгову і вповають на правницю Його”. (Ісаї 51:5; 60: 9) До них Єгова висилає своїх свідків, себто до тих, що утекли із організації Сатани. Вони є тими “далекими островами”. (Ісаї 66: 19) Ті “множество островів” і “велика громада” радуються, коли вони пізнають Єгову і Його царство. — Псальма 97:1

39 Ті останні острови описані тут, каже пророк, будуть поклонятися Єгові й помагати Його службі у своїм часі. (Софонії 2:11; Псальма 72:10) Вони будуть платити данину Йому і прославляти й величати Єгову. (Естер 10:1; Ісаї 24:15; 42:10) Ті острови, що шукають Господа, користають із вістки царства, і про них Божий пророк писав: “Нехай віддають Господу честь, і хвалу Його розголошують по островах”. (Ісаї 42:12) Ті острови мають бажання бачити справедливість, і, стрінувшись із свідками Єгови і пізнавши їх як Божих слугів, вони радісно служать їм і з тих буде складатися кляса “овець”, котрих Господь ставить по правниці і признає їх. (Маттея 25:33) Сей факт, що пророцтво (Ісаї 49:1) каже: “Вважайте, далекі народи” показує, що вість царства муситься нести далеким народам, щоби се свідоцтво було чути по цілім світі; і се згаджується із приказом Господа в Маттея 24:14.

40 Продовжуючи даліше пророк за Ісуса говорить: “Господь (Єгова) покликав мене з утроби”.

Сі слова відносяться до Ісуса Христа а пізнійше до членів Його тіла, котрі сталися частию слуги. “Утроба” згадана тут не відноситься до Марії, але до Сиона, Єгової “жени” або всесвітньої організації. Се пророцтво сповнилося в меншій мірі в 29 році по народженню Христа, в часі помазання Ісуса Христа, а в цілості сповнилось на Ісусі в 1914 році при народженню царства, коли Його посаджено на престолі. (Одкриття 12:1–5) Слова пророка “від матірнього лона” значать від “Божої жінки або організації”, показуючи, що Єгова приготував свого царя і своє царство перед народженням його і тому цар мусів чекати аж прийде час вийти і володіти. (Псальма 110:1,2) Завважте знову, що пророцтво каже: “Від матірнього лона назвав ім'я моє”. (Ісаї 49:1) Ісаак був типом на царя Ісуса, а Ісаак був названий перед його народженням. (1 Мойсея 17:19) Так і Більший Ісаак, Ісус Христос цар, був найменований перед Його народженням. (Ісаї 7:14; Маттея 1:20–23) Перед народженням царства в 1914 році – “ім'я моє” було згадане як слуга. Через сорок років перед 1918 роком, і навіть якийсь час опісля, був сумнів щодо тотожності того “слуги”, бо дехто думав, що се був чоловік на землі. Ціль того слуги є дати свідоцтво імені Єгови і оправдати ім'я Єгови, і се можна було бачити і розуміти лише в сих останніх часах. Продовжуючи даліше, пророк говорить неначе за Ісуса і каже: “А тепер говорить Господь, – той, що приспособив мене з лона в раба собі, щоб повернути Якова (останка) до його (з неволі або вязниці сатанської організації так званої “Вавилон”), й зібрати до Його Ізраїля; я бо славен з очу Господнім, і Бог мій сила моя. І сказав він: Того ще й омаль, що ти будеш слугою моїм, щоб покоління Якові розбудити, Ізраїля ошадок повернути; ні, тебе я зроблю світлом народам, щоб спасенне моє розпростерлось до кінців землі”. – Ісаї 49:5,5

41 Вість євангелії царства мусить проповідуватися яко свідоцтво народам, і сю роботу виконує вибраний слуга. Нарід або царство народилося перше, а опісля інші діти народилися від Божої жени і сталися членами царського дому і через се частию вибраного слуги. – Ісаї 54:13

42 Вибрання слуги зачалось з помазанням чоловіка Ісуса Христа: “Так говорить Господь: Часу вподобного я вислухаю тебе й в день спасення допоможу тобі; а збережу тебе, й дам тебе в завіт народам, щоб оновити землю, і попустошене наслідникам вернути”. – Ісаї 49:8

43 “День спасення”, як се відносилося до Ісуса Христа, тривав від 29 року до 33 року по народженню Христа. (Псальма 116:13) Так і ті з початку церкви були взяті для ім'я Єгови за днів Його апостолів: “Ось тепер пора приятна, ось тепер день спасення”. (2 Коринтян 6:2) Останок спасеться в “день Єгови”. Слово “спасення” піддає думку, що щось спаслося, як наприклад останок: “Я ж, Господи, – молитва моя до тебе, в час благоволення твого. Боже, по великості милосердя твого вислухай

мене, по правді спасення твого! Витягни мене з болота, не дай мені потонути! Дай мені вирятуватись від ненавидників моїх, і з глибини вод”. (Ісаї 69:13,14) “Господь моя сила і моя пісня, він стався моїм спасенням. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм. Камінь котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався”. – Псалма 118:14, 21,22

44 Одиниці описані тут є “ноги благовістника, що проповідує спасення”. (Ісаї 52:7) Вони є одягнені в “одежу спасення”. (Ісаї 61:10) Се ті, що “тоді Господа вони благали у своїй тісноті, і він спасав їх з біди їх. Вивів їх з темноти і з тіні смертної, і розбив їх кайдани”. (Псалма 107:13,14) Сі кажуть до Господа: “О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли шасну долю!” (Псалма 118:25) “І допоможе Господь, як і перш наметам Юдиним, щоб неслась високо над Юдою слава дому Давидового й величність осадників єрусалимських над прочими Юдеями”. (Захарії 12:7) Се в день Єгови, що слідує, текст сповнився: “Отже, – говорить Господь: І здобич у потужного (Вавилону) буде однята, й полоняни (останок) з рук побідника (організації Сатани) визволені; я бо самий судитись буду з твоїми супротивниками, й сини твої (останок) повизволяю”. А про лукавих гнобителів Господь каже: “І нагодую гнобителів твоїх власним тілом, і вплються своєю кровю, наче вином молодим; і зрозуміє всяка плоть, що я–Господь, твій заступник, відкупитель і визволитель твій, потужний Яковів”. Ісаї 49:25,26

ПРИПОРУЧЕННЯ

45 Припоручення слуги є тепер знане, а іменно: “Й збережу тебе, й дам тебе в завіт (запевнення) народам, щоб обновити землю, і спустошене наслідникам вернути”. (Ісаї 49:8) Се відноситься найперше до духового Ізраїля. Ісус Христос будучи запевненням для останка, а пізніше запевненням для людей, що вийдуть з останком до Божої організації, себто, людей доброї волі, котрі становлять “інших овець” згаданих Ісусом; і для сих вибраних слуга є запевненням. (Гляди Захарії 8:20-23; Йона 10:16) Прийшов час оголосити ім’я Єгови на землі і коли вірні мусять нести те свідоцтво про Його ім’я. Тим то в приказі є сказано: “Щоб обновити землю”. Земний стан був подоптаний поганями під час світової війни. (Одкриття 11:2) Коли вони були увільнені й установлені, тоді останок “встав” і “засияв” на славу Єгового ім’я. – Ісаї 60:1; 51:17; 52: 2

46 В Ісаї 49:6 написано є: “Щоб покоління Яковів розбудити (вірного останка)”. У другій часті пророцтва Єгова заявляє “містам Юдиним: Ви будете одбудовані й розвалища ваші я відстановлю.... Я скажу Кирові: Мій пастирю, й вволить він волю мою”. (Ісаї 44:24-28) Відносячися до тієї самої річи Бог через свого пророка каже: “У той час приверну (через мого слугу, Ісуса Христа) я знов упавше царство Давидове, запроваджу попуклини в ньому, поновлю все розвалене й одбудую його, як було за днів давних”. (Амоса 9:11) Щодо людей

доброї волі, себто, “інших овець”, “основи землі” мусять бути і є положені Єговою, як се зазначено в Ісаї 51:16

47 Вибраний слуга не лише установляє землю, але Йому дано приказ “попустошене наслідникам вернути”. (Ісаї 49:8) Се пророцтво Ісаї 49:19 показує, що воно найперше відноситься до духового Ізраїля, котрий був занепав під час світової війни: “Розвалища твої й пастирі твої й земля твоя спустошена”. Отже такі стаються “деревами праведности, насажені Єговою, щоби ім’я Його було прославлене”. Далше каже пророк: “І забудують давні розвалища і поновлять міста попустошені, що з давнешніх давен були запустили”. (Ісаї 61:3,4) Се спустошення було доконане під час світової війни. Найперше прийшло відбудовання вибраних Божих людей; а опісля наступила робота в користь “інших овець”, великої громади, до котрих Господь Ісус сказав: “Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основания світу”. – Маттея 25:34

48 Далше урядове припоручення дане Єговою своїм слугам говорить: “Щоб вязням сказати: Виходьте на волю, а тим, що в темряві: Ідіте на світло. Пастимуться при дорогах; по всіх узгірях будуть пасовища їх”. – Ісаї 49:9

49 Хто є ті згадані вязні, а після *Роттердамського* перекладу, “ті що є звязані?” Сими вязнями найперше є ті, що з першу були “мудрим і розумним слугою” клясою, представлені через Мардохея й Ноему; а другі ті, що були представлені через Рут і Естер клясу, що були виведені з вязниці і стались частю останка; а треті, се люди доброї волі, т. є., “інші вівці”, велика громада. Всі вони були вязнями в Вавилоні, т. є., в організації Сатани, і до кожної кляси зокрема промовляє вибраний слуга, котрий каже до них “виходьте!” не лише з буквальных вязниць, але і з організації Сатани так званої “Вавилон”, і се бере місце зараз перед Армагедоном. “Втікайте ж із серед Вавилону, покидайте Халдейську землю, а йдіть (веселі), мов козли перед отарою”. (Єремії 50:8) “Виходи з посеред його, мій народе, рятуйте кожне душу свою від палкого гніву Господнього”. (Єремії 51:45) (Гляди також Єремії 51:6; Одкриття 18:4; 2 Коринтян 6:17,18) Сі три кляси були в темряві; тому те припоручення говорить до них: “А тим, що в темряві: Ідіте на світло”. Се не значить, що вони є нагими полонниками, під провідництвом сатанської орди, і що мають показати себе такими, але що вони мають вийти і показати себе людям і прилюдно заявити або признати, що вони не годяться з організацією Сатани, і що вони стали по стороні Єгови, і що вони є живим свідоцтвом для імени Єгови; і так їх світло мусить світитися. (Ефесян 5:8) Про всіх тих, що так чинять і далше вірно служать Йому, Єгова каже: “Пастимуться при дорогах; по всіх узгірях будуть пасовища їх”. “Узгіря” згадані тут відносяться до узгірів царства. Вони вже більше не сидять у темряві, ані не голодують, але Єгова і Його Добрий

Пастир провадить і кормить їх. Під час світової війни їх пасовиська були пусті, але тепер каже Господь Бог: “На горах відтворю ріки”. – Ісаї 41:18

50 Ті, що належать до Божої організації будуть кормлені, потішені й благословенні Ним і Його вибраним слугою: “Голоду знати не будуть, ні згаги, й не поразить їх спека і сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити й приведе їх до джерел водних”. (Ісаї 49:10) Сі слова пророцтва являються також в Одкритті 7:16, і відносяться до великої громади; і се є доказом, що “велика громада” є включена в пророцтві Ісаї; і вдійсности вони відносяться не лише до них, але до всіх, що колись знаходилися у вязниці Вавилону, і котрі були випроваджені і стались частю організації Божої; і се є показано в словах Ісаї 49:12–25. Єгова указує свою милість до тих у Вавилоні, що шукають знайти спосіб, о який Бог постарався для їх утечі. Тепер, від коли Господь відбудував Сион, ті, що стали по стороні Єгови пізнали й оцінюють правду, що Єгова і Ісус Христос є їх Учителями, від того часу, “вибраним старшим” й духовенству не дозволяється бути провідниками і учителями їх. “Агнець бо, що на середині престола, пастиме їх, і водитиме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх”. (Одкриття 7:17) “Озвавсь Ісус і рече їй: Коли б знала дар Божий і хто се говорить тобі: Дай мені пити,

ти просила б Його й дав би тобі води живої. Хто ж нап’ється води, що я дам йому, буде в йому жерелом води, що тече в життє вічне”. – Йоана 4:10,14

51 Що пророцтво Ісаї відноситься до трьох повисше згаданих кляс в вавилонській неволі, то завважте слова того пророцтва, а іменно: “Всі гори мої дорогами зроблю, і всі стежки по долинах у гору підійму. Се поприходять здалека, – одні від півночі, другі з Синим–країни (сходу). Радуйся, небо й ти, земле, гомоніть гори з радощів; втішив бо люд свій Господь, змилосердився до страдальників своїх. А Сион говорив: Покинув мене Господь, і Бог мій забув мене!” – Ісаї 49:11–14

52 Та Господь не забув Сиона! Тоді каже пророк: “Діти (Рут і Естер кляси), що будуть у тебе після втрати старших, (лукавого слуги кляси) – будуть голосно говорити тобі: Потісне місце, дай і мені де жити”. (Ісаї 49:20) Се ясно указує, що тоді буде велика громада “діти”, що вийдуть із Вавилону. Много людей прийде до Господа, і благословенний є останок, свідки Єгови, котрі мають припоручення нести овочі царства їм для їх підтримання. Ще много роботи має бути виконано для імени Єгови, і блаженні є ті, що радісно співділяють в ній. Ті увільнені вязні мусять прилучитися до інших в проголошенню ім’я Єгови, оголошуючи Його царя і Його царство.

ВЯЗНІ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 1-го жовтня 1935 року)

“Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післяв мене сціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвол на волю, а увязненим – відчинення темниці...”

– Ісаї 61:1–3

ЧАСТЬ 3

ЄГОВА взявся до виконання свого заміру, щоб вивести вязнів із неволі, де вони були затримані Сатаною. Він зачав сю роботу через вибрання Ісуса Христа й припоручення Йому, яко вибраному слугі, виконати Божественні заміри. Се показано виразно словами Ісуса, які Він висказав в синагозі в Назареті в початку Його земної місії. Тоді Ісус навів повисші слова із пророцтва Ісаї, і пристосував їх до себе яко вибраного і призначеного. (Луки 4:17–21) Сі слова мали відноситися пізнійше до царського дому, тому що вони є почислені яко часть Христа. Зараз по пробі яку Сатана поставив Ісусові на горі, Ісус зачав проповідувати вість царства і зачав виконувати припоручення яке Єгова дав Йому. Навіть в той час були одиниці, що згодилися чинити волю Божу і котрі були звязані й поневолені Сатаною, і котрим Ісус проповідував і вивів їх із темряви у світло. Се була задача священників Ізраїля, завітуючих людей Божих, навчати людей про закон Божий, але замість того вони впали під вплив Сатани і були засліплені, і ті

сліпі проводарі провадили і інших у темряву. Людей навчено вірувати, що вони мусять бути послушні чоловікові замість Богові, і через се вони вповали на земних проводарів, священників, фари塞їв і садукеев. Не багато людей були готові прийняти Ісуса як післанця від Бога; але було кількох, з між них Ісус вибрав собі учеників, один з котрих вернувся до Диявола і його організації, а інші осталися вірними Богу і Його помазаному цареві. Ісус зачав свою місію через проповідування доброї новини, а іменно: “Царство небесне наближилось”. Для покірних і смирних ся вість принесла благословенство, звертаючи увагу на слова Ісуса Христа.

2 В Пятидесятницю дух Господень зійшов на учеників і вони зрозуміли як ніколи перед тим Божий замір. Опісля вони одважно проповідували “добру новину” царства, даючи своє підданство Богу і Христові, а не жадному світському чоловікові. Будучи випроваджені з неволі і оцінюючи їх свободу в Христі, ученики сказали до тих, що сиділи на Мойсейовім місці, і котрі без сумніву мали називати се–

бе фальшиво “висшими властями”: “Чи праведно перед Богом слухати вас більш ніж Бога, – судить... . Більш треба коритись Богу, ніж людям”. – Дії ап. 4:19; 5:29.

з Єгова ужив того, що був представлений через Кира, і котрий тепер є Більшим Киром, щоб “сціляти сокрушених серцем” а “увязненим – відчиненне темниці”. Се було предсказано в пророцтві: “Я пійду поперед тебе й вирівняю гори, поторошу мідяні двері й поломлю засови залізні. Я підняв його на справедливість і зрівняю всі дороги перед ним. Він мій город збудує, й моїх полонян пустить на волю, та не за викуп і не за дари, – говорить Господь Саваот”. (Ісаї 45:2,13) Єврейське слово “невільники” в Ісаї. 61:1,2 є також переложене на полоняни в Ісаї 20:4 і в 4 Мойсея 21:1. Слово “полоняни” значить “перевезений” і затриманий силою ворога у чужині. В Ісаї в чотирнадцятій голові є записане пророцтво забрання людей Єгови в неволю Сатаною і тоді увільнення Божих людей, представлених через Якова; і се пророцтво сповнилося в меншій мірі на натуральнім Ізраїлі, коли вони були визволені з неволі вавилонської, а цілковито сповнилося на духовім Ізраїлі в “день Єгови”. “Бо Господь [Єгова] на Якова (тих вірних Єгови) знов гляне ласкаво, знов приверне любов свою до (духового) Ізраїля; й оселить їх на землі їх рідній,... і поневолить тих, що його в неволю були забрали”. Вони були невольниками Сатани і його організації, котра то організація називається “Вавилон” і над котрою Сатана є царем, і котрий то лукавий володар “в пустиню обернув світ, його міста побурив, полонянам не давав вертатись в домівку”. – Ісаї 14:1,2,17

4 З початку “дня Єгови”, а іменно, в 1914 році духовий Ізраїль був у неволі в організації Сатани, а головню під час світової війни від 1917 до 1919 року. Послідувачам Ісуса Христа відобрано свободу, права й привилеї служити Богу; та пізніше Єгова післав Більшого Кира, Ісуса Христа, і випровадив їх з вязниці або неволі. Єгова сказав до своїх людей: “Скинь ланцюги з шиї твоєї, невольнице-дочко Сионова!” (Ісаї 52:2) Се пророцтво відноситься до вірних у приході Господа до храму. Сі вірні, будучи увільнені з вязниці або неволі, були введені в храм і помазані, і тоді їм дано припорушення яко членам Єгової організації під Христом “вістити невольникам визвол на волю” себто тим, що лишилися іще в неволі. В сій клясі є заключені і ті, що пізніше були введені в храм, як і “велика громада”. Почавши від 1919 року, а головню від 1922 року, Єгова, через Більшого Кира, Ісуса Христа, і через своїх помазанників на землі, велів “вістити невольникам визвол на волю”. Ті перші члени останка були тримані наче вязні, але будучи увільнені й помазані, вони проголошували свободу іншим, і се вони робили яко часть “слуги”. Ісус Христос був головним виконателем сієї роботи.

5 “Увязненим” Господь Ісус отворив двері і випустив їх на волю. Натуральні ізраїльтяни були

забрані в неволю вавилонську, “сковані залізом”, а між ними був пророк Єремія. (40:1). Самсон також був увязнений филистіями “закутий в мідяні кайдани”. (Суддів 16:5,21,22) Слова Еліуїя показують, що праведні часом знаходяться “в кайданах”. (Йова 36:7–11) Тих, що привязали себе до організації Сатани присягою й увійшли в союз з іншими в організації Сатани, що перешкодило їх свободі в Господі і Його службі, можна властиво назвати “зв'язанням”. Ся правда головню відноситься до тих, що сумлінно відчують, що вони мусять бути вірними в їх угоді, зробленій посередно чи безпосередно з сатанською ооганізацією і з людьми в тій організації. Аж поки Господні люди не прийшли до зрозуміння хто становить “висші власті” (Римлян 13:1), до того часу вони були зв'язані в кайданах. Під час світової війни навіть декотрі Божі люди, що посвятилися Богу і Його службі, сильно твердили, що “висшими властями”, себто, політичним володарям сього світа треба коритися, отже Божі люди не можуть властиво відмовитися від військової служби коли покликані до війни. Без сумніву вони були “закуті в кайдани”, як про се повисше описано. Ті “увязнені” напевно включають Рут і Естер клясу, котрі були введені в організацію Єгови по 1918 році. Ісус Христос, великий Суддя і Оправдатель, уживав помазаного слугу клясу, представлену через Мардохея і Ноєму, проголошувати іншим отворення дверей в'язниці, а головню для Рут і Естер кляси. Ті зв'язані були заключені між “сумними в Сионі”, що значить, що вони були посвячені чинити волю Божу і були в лінії до царства і тим самим приступили до Єгової головної організації, але задля несвідомости або іншого впливу Сатани, були поневолені й зв'язані. Вони були на стороні Єгови, отже з Сиону або в “Сионі”. Про них Писання говорить, що вони сумували і сиділи у веретищах і попелі; отже принесення вістки “доброї новини” для них і “отворення в'язниці”, щоби їх увільнити, се – “вінець замість попелу, замість плачу – слей радощів”. Будучи закуті у в'язниці, вони мали “сумовите серце”; але тепер, будучи вілльними служити Єгови, і будучи прилучені до інших у службі Божій, котрі принесли їм вість визволення, через сих вони отримали “замість сумовитого серця – одєжу слави”. (Ісаї 61:3) Будучи приведені до світла в храмі й помазані Єговою, їм дано власть і припорушено “царів їх (народів землі) в кайдани забити, й дуків їх в залізні пута закувати”. (Псальма 149:8) До виконання такої роботи Господь уживав свідків Єгови, і таку роботу вони виконували от сими останніми роками.

6 Протягом періоду часу від приходу Господа до храму аж до теперішнього часу, вість царства була широко проголошена і в тім часі много людей доброї волі, що співчували свідкам Єгови, але котрі в той час були зв'язані й поневолені організацією Сатани, чули вість правди. Сі люди доброї волі розуміли, що висшими властями є політичні володарі й

релігійні провідники цього світа, котрим кожда душа мусить коритися. Та бачучи, що много злих річей були поповнені організацією фальшиво названою “християськими народами”, ті люди доброї волі стогнали і сумували задля лукавства, яке виконували ті, що тримали їх у вязниці. Вони бажали служити Богу і чинити добро, але вони боялись образити людей і загубити що-будь і через се позістали у вязниці. Такі люди доброї волі можуть знаходитися в політично-релігійних системах так званих “церквами”, або і поза ними, але вони знаходяться у вязниці організації Сатани, і там вони позістануть аж Господь, через своїх свідків, пішле їм вість правди; і коли вони пізнають, що Єгова – єдиний правдивий Бог, і Ісус Христос – Його цар, і що вони становлять “висшу власть”, котрій всяка душа піддається, тоді вони бачуть, що двері вязниці створені для них і тоді вони шукають нагоди утечи і посвятитися Богу і Його організації. Тоді вони перестають сумувати і плакати задля гидоти, яка діється в організації Сатани, а починають радуватися, що вони знайшли спосіб виходу і стали вільними. Єгова припоручив своїм помазаним свідкам нести вість правди іншим, і положив на них відвічальність інформувати усіх, що бажать бути вільними, як вони можуть стати вільними. “І сказав йому Господь: Пройди серединою по місті, по Єрусалиму, та й поклади знак на чолах у людей, що зітхають і сумують задля всіх гидот, які діються в городі”. (Езекиїла 9:4) Ся робота мусить бути зроблена і докінчена перед поразенням організації Сатани в Армагедоні. Ось так бачимо, що почавши від Ісуса Христа, всі, що ввійшли в помазану громаду Єгови, мусять бути увільнені з вязниці і тоді вони мусять нести вість тим, що в вязниці. .

7 Нехай же помазанники Господні вповні зрозуміють, що воїн не можуть відступити або легковажити припорученням або задачею положеною на них Єговою. Той чистий і виразний і підчеркнутий приказ Господень є, що вони мусять йти і “проповідувати сю євангелію царства яко свідоцтво всім народам”. Сей приказ зовсім не є залежний під нашого розсудку, але се є цілковито урядове домагання. “Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того (Більшого Мойсея, Ісуса Христа, Господа й Судді) погубиться з народу”. (Дії ап. 3:23) Написано є, що ті, що були колись звязані й увільнені й помазані: “І забудуть вони вікові пустині, відбудуть давні розвалища і поновлять міста попустошені, що з давнешніх давен були запустіли. І поприходять чужинці й пастимуть вашу отару, й сини чужениць будуть у вас хліборобами та виноградарями вашими. А ви будете зватись священниками Господніми, величатимуть вас слугами Бога нашого; будете користуватись достатками народів і славитись їх славою”. (Ісаї 61:4–6) Се ясно показує, що помазанники мусять нести вість правди Йонадабам, великій громаді. Дальше каже пророк Єгови: “І забудує рід твій пустині давнешні;

ти одбудуєш основи многих поколінь, і казатимуть про тебе: Він одбудував розвалини, попрокладавав знов шляхи про поселення”. Ісаї 58:12

8 Відвічальність є положена на помазаному останкові, котрі є свідками Єгови, нести чесним людям землі правду про царство Боже, і ся робота мусить бути виконана перед Армагедоном. Ісус зробив натиск на се в своїх словах в Маттея 24:14,22,24. Се правда, що служить до отворення дверей для тих, що є звязані, щоби вони добровільно і свідомо могли вийти на волю, і сю свободу дав їм великий Оправдатель Єгови, котрий цілковито робить їх вільними задля їх цілковитого посвячення Богу і Ісусу Христу. – Йона 8:32–36

ПРИХІД ЦАРЯ

9 Що завітуючі люди Єгови були у вязниці в часі приходу царя чинити суд, то се показано, пророцтвом висказаним Захарією. Ся справа є розбрана в книжці *Приготування*, на стороні 162 і наступаючих, і там “інші вівці”, “велика громада” є невластиво названа “кляса з горя”. Сей невластивий вираз виходить із звичаю наслідувати блуд давно поповнений. Пророцтво Захарії відноситься до сотворіння, котрі стали по стороні Єгови й Його організації, народжені з Його жени, і там пророк каже: “Веселися, Сионова дочко,... Се цар твій надходить до тебе”. До Сиона Єгова через свого пророка каже: “І кровю завіту твого вибавлю я вязнів твоїх із ями, що в ній води нема”. (Захарії 9:9–11) Се пророцтво Захарії одинадцятий і дванадцятий верш виразно зазначає, що завітуючі Божі люди були в'язнями в часі приходу Господа Ісуса до храму; Єгова вислав Господа Ісуса, свого вибраного, слугу, і визволив вірних із вязниці, де вони знайшлися в неволі сатанської організації, котра називається “Вавилон”. “Господь вязнів визволяє”. (Псалма 146:7) Задля крові нового завіта,, пролітої сином Єгови, та угода була установлена для людей Божих котрі знайшлися вірними у приході Господа Ісуса до храму в 1918 році. Тоді Він був представлений як Цар і Голова Сиону. Кровю самого Царя нова угода була установлена і “в'язні” були випущені із ями, як се описує пророк Захарія 9:11. Прообраз цього був зроблений в натуральнім Ізраїлі, котрі знаходилися в неволі Єгипту, затримані там Сатаною і його організацією; та нім вони могли бути увільнені, то перше мусіла бути пролита кров агняця предсказуючи пролиття крові Ісуса Христа, Агняця Божого, котрий взяв на себе гріхи світа. Як перша закон-угода була установлена з кровю, так і нова угода є установлена з кровю. (Жидів 9:18,20) З цього виходить, що если учасники угоди мають сповнити припоручення і бути “людьми для Його імені”, і мають бути свідками для Його ім'я, то вони мусіли бути увільнені з вязниці або неволі сатанської організації, і в гармонії із сим пророк каже: “Господь вязнів визволяє”. (Псалма 146:7) Для якої цілі Він визволяє вязнів? Божий пророк дає

відповідь на се питання: “Щоб звіщати ім’я Його на Сионі і хвалу його в Єрусалимі, коли разом зберуться народи і царства, щоб Господеві служити”. (Псалма 102:21,22) Се відноситься до часу, коли Господь Ісус явився в храмі і перед Нього зібрались народи. – Маттея 25:31,32

10 Хто були ті в’язні, котрих описує пророк в часі приходу Ісуса Христа царя до храму? Той пророк відповідає, що вони були в ямі де не було води, і там вони були кинуті урядовою організацією Сатани на землі. Єрсмія пророк Єгови був також ув’язнений, і він представляв вірних людей Єгови, про котрих було написано: “І взяли вони Єремію та й кинули в яму в Малхії Амалехенка, на вартовому дворі, і спустили туди Єремію на позорозках; а в ямі тій не було води, тільки bagno, загряз Єремія в bagno”. – Єремії 38:6

11 В’язниця Єремії мабуть була опущена керниця, котра була приготовлена достарчувати воду, але в котрій в той час не було води, лише болото або bagno. Під час світової війни організація Сатани кинула Божих людей у в’язницю; себто, усі вірні були посередно або безпосередньо поневолені урядовою організацією Сатани. Та лукава організація, а головню духовенство її хотіли, щоби їх в’язні вірували, що в їх ямах знаходиться жива вода, але в дійсности в них не знаходилося ніщо лише болото і bagno, а живої води не було там. Декотрі з дітей Божих знайшлися дійсно у в’язниці й були змушені щонайменше раз на тиждень являтися перед духовенством диявольської організації й слухати представителів тієї організації, котрих “живіт поповнений східним вітром”, котрі ставлять інших у bagno. Організація Сатани була тоді й тепер є без життядаючої води правди. Се заключення попирає Плач пророка, що представляло стан духового Ізраїля під час світової війни. “Всякими способами намагались зловити мене, мов ту пташину вороги мої, без усякої причини; вкинули мене живцем у яму й прикидали камінням. Води знялися аж до голови в мене, я сказав собі; Пропав я! І призивав я ім’я твоє, Господи, з ями глибокої: Почуй голос мій; не затулуй уха твого від мого зітхання, від благання мого! Так, ти зближувався як я молився до тебе, й казав мені: Не бійся! Ти боронив, Господи, мою справу; розсуди ж справу мою!” – Плач Єремії 3:52–58

12 Протягом світової Війни Божі люди знайшлися у в’язниці або неволі, однак вони мали надію на визволення, щоби вони могли служити Єгові й славити Його. До них Єгова через свого пророка сказав: “Вертайтесь до твердині, ви в’язні, живучі в надії! Що тепер оповішаю, дам вам удвоє”. (Захарії 9:12) У тім чорнім періоді світової війни люди Єгови не знали, що їх цар прийшов до храму. Се сталося аж кільканадцять років пізніше, що вони зрозуміли й оцінили, і звернулися до Сиона, твердинею котрого є Єгова і Його Цар і Оправдатель.

Сі в’язні надії із Сиона, котрий є Божою організацією, будучи увільнені в 1919 році, і приведені до гармонії з Сином при установленню нової угоди, були з’єднані з Господом в храмі. Повсюду у храмі вони зачали отримувати світло, а пізніше прийшли до оцінення повисшого і інших пророцтв. Від коли вони прийшли до храму, вони зрозуміли, що Господь дав Сионові, включаючи їх самих, подвійну порцію. Слово “подвійну” в пророцтві Захарії значить два рази стільки, і се сталося з початком рсботи Єлисея, коли то Єгова помазав свого “вірного слугу”, і тоді “подвійна часть духа Ілій” була дана помазанникам, котрим припоручено й дано приказ займитися виконанням роботи представленої через Єлисея. Важна точка тут є, що вірний слуга кляса були в ямі як в’язні, і там вони надіялися на прихід царя; і цар, випровадивши їх із в’язниці до храму і помазавши їх, дав їм подвійну часть духа Ілій і ті вірні помазанники сталися частью твердині, т. є., Сиона, котрого Ісус Христос є Головою і над котрим Єгова є усім. В той час вони сказали: “Ось та опустіла земля зробилась, наче сад Едемський, а ті порозвалювані порозбивані, обезлюднені міста – тепер утвержені, й залюднені!” – Езекиїла 36:35

13 Увільнені в’язні сталися тепер предметом нападу через “християнство”, агентів Сатани. Коли вони були увільнені, тоді народи і люди доброї волі зачали пізнавати Господа. “І зрозуміють народи в округи вас, що я, Господь, повалене знов буду, а попустошене знов засаджую. Я, Господь, сказав – і справдив”. (Езекиїла 36:36) Ці вірні є представлені через пророка Єремію, і до тих, котрих Єремія представляв, Єгова говорить: “І зроблю тебе (останок, представлений через пророка Єремію) проти сих людей (“християнство”, котре є організацією Сатани) непоборимим мідяним муром; вони будуть напирати на тебе, та тебе не подужають; я бо з тобою, щоб тобі помагати й тебе рятувати, говорить Господь”. – Єремії 15:20

14 В гармонії з повисшим пророцтвом Єремії Ісус сказав приповість (Маттея 25:36), що відноситься до початку суду в храмі. Від тоді організація Сатани дальше нападає на свідків Єгови, і постійно кидає декотрих із них у в’язницю, як се предсказав Ісус; але се не ті “в’язні надії” про котрих згадує пророк Захарія? Як апостол Павло, котрий був ув’язнений організацією Сатани за його вірність, так і тепер свідки Єгови часами є ув’язнені й стаються “в’язнями Ісуса Христа”. Се значить, що вони належать до Христа й є ув’язнені ворогом за їх вірність. Як і апостол Павло, хотяй вони ув’язнені, то вони дальше одважно проповідують євангелию царства під час, коли вони у в’язниці, і скоро вони виходять, так скоро вони проповідують. – Дії ап. 28:20; Ефесян 4:4; 2 Тимотея 1:8; Филиппян 1:9; Жидів 13:3

(Дальше буде)